

רע"פ 4123/22 - רונן ניר נגד עיריית רחובות

בבית המשפט העליון

רע"פ 4123/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: רונן ניר

נגד

המשיבה: עיריית רחובות

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפמ"ק 11277-02-22 מיום 13.5.2022 שניתן על ידי השופט ע' דרויאן-גמליאל

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' דרויאן-גמליאל) ב-עפמ"ק 11277-02-22 מיום 13.5.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו על ידי בית משפט לעניינים מקומיים ברחובות (השופטת א' הובריימן) ב-ח"נ 41578-06-16 מיום 25.6.2018 ומיום 20.12.2021, בהתאמה.

2. למבקש נרשם דו"ח חניה, לפיו ביום 29.2.2016 בשעה 08:24, העמיד את רכבו בניגוד לסעיף 10(ד) לחוק העזר לרחובות (העמדת רכב וחנייתו), התשס"ח-2008, באחד מרחובות העיר רחובות. חלף תשלום הקנס הקבוע בדו"ח בסך 250 ש"ח, המבקש הגיש בקשה להישפט, ומשכך הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו את ביצוע העבירה לעיל.

3. בתום הליך הוכחות, הורשע המבקש בביצוע העבירה האמורה. בהכרעת הדין, בית המשפט לעניינים מקומיים קבע כי אין מחלוקת שהמבקש החנה את רכבו במקום ובמועד הרלוונטיים; כי הליך אישור התמרור נעשה כדין על ידי הרשות המקומית; וגם

הצבתו בפועל בוצעה בהתאם לדרישות הדין. עוד נדחו טענות המבקש בדבר אכיפה בררנית וקיומם של שיקולים זרים בבסיס פעולת הרשות בעניינו.

4. בגזר דינו, נשקלו מחד גיסא, הרשעותיו הקודמות של המבקש בעבירות חניה; ומאידך גיסא, התנהלותה הדיונית של המשיבה, אשר בין היתר, הגישה בקשה לתיקון כתב האישום על דרך הוספת עדים ערב דיון ההוכחות. עוד נשקלו, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה והתמשכות ההליך אשר אינה מונחת לפתחו של מי מהצדדים. לאור האמור, ובהינתן כי בית המשפט אינו "כבול" בסכום הקנס המקורי, הושת על המבקש קנס בסך 1,000 ש"ח או 5 ימי מאסר תמורתו.

5. ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו – נדחה, על שני חלקיו. בית המשפט המחוזי קבע כי הכרעת הדין כוללת קביעות מהימנות מבוססות אשר אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן, בפרט משעדותיהם של עדי התביעה זכו לאמון, בעוד עדות המבקש "לא הותירה רושם חיובי". עוד נקבע, כי בית המשפט לעניינים מנהליים ניתח נכונה את הוראות החוק והתקנות, ומשכך דין טענותיו לעניין הכרעת דינו להידחות. בדומה, נדחה ערעורו על חומרת עונשו תוך שהודגש כי הערכאה קמא אף מצאה לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם שנקבע בפסיקה, ועל כן אין עילה להתערבות בגזר דינו.

6. מכאן הבקשה שלפניי.

המבקש ממאן להשלים עם פסקי הדין שניתנו בעניינו, ושב וחוזר על טענותיו שנדחו זה מכבר. לשיטתו, בקשתו מעוררת סוגיות עקרוניות, ובכללן חוקיות אישור התמרור על ידי הרשות המקומית והצבתו בפועל; האצלת הסמכות שנתונה לראש העירייה בהצבת תמרורים לקבלני בניין, ועוצמת הפגיעה בזכויותיו מעצם ניהול הליך ממושך בגין קנס. עוד נטען לעיוני דין משההליך בעניינו "נגרר" על פני מספר שנים, ואף כי נגרם לו עיוות דין. לאור האמור, המבקש עותר לביטול האישום מטעמי הגנה מן הצדק, ולחלופין להורות על זיכוי.

7. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" ככלל לא תינתן אלא במקרים חריגים בהם מתעוררת סוגיה משפטית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המעלות חשש לעיוות דין (רע"פ 4109/22 פלוני נ' משטרת ישראל – לשכת תביעות תעבורה חדרה, פסקה 7 (21.6.2022); רע"פ 4030/22 יפרח נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.6.2022)). חרף האצטלה העקרונית שהמבקש מנסה לשוות לבקשתו, עיון בה מלמד כי היא נטועה היטב בגדר עניינו הפרטני, אשר אינו מעלה אף חשש לעיוות דין. די בכך כדי לדחותה.

זאת ועוד, טענות המבקש באשר לחוקיות אישור התמרור והצבתו בפועל נדונו ונדחו על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים, בין היתר על בסיס התרשמותו הישירה מהעדויות השונות שהוצגו לפניו, לרבות עדות רכזת ועדת התחבורה. בית המשפט המחוזי מצא אף הוא לדחות את טענות המבקש, בציינו כי הוא "שב וטען טענות קשות וחסרות-בסיס כלפי כל גורם".

בטענותיו אלו של המבקש – לא מצאתי אפוא עילה לדון בשלישית.

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' בתמוז התשפ"ב (3.7.2022).

ש ו פ ט